

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Plzni rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne [datum] v trestní věci obviněného [údaje o účastníkovi]

takto:

Odvolání obviněného [jméno] [příjmení] proti rozsudku Okresního soudu Plzeň-sever ze dne 25. 1. 2021 č. j. 22 T 139/2020 – 72 se podle § 256 trestního řádu zamítá.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obviněný [jméno] [příjmení] uznán vinným přečinem ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku pro skutek spočívající v tom, že dne [datum] v době od [anonymizováno] do [údaj o čase] hodin řídil v obci [obec], po předchozím úmyslném požití alkoholu, po pozemní komunikaci ulicí [ulice], ve směru jízdy na [územní celek], nákladní motorové vozidlo [značka automobilu], [registrační značka], s nímž pokračoval po silnici [číslo] před [územní celek], když v rámci provedené kontroly policejními orgány v prostorách výjezdu z autobusové zastávky bylo následně zjištěno, že měl v době řízení motorového vozidla v krvi hladinu alkoholu nejméně 1,25‰, kdy se tak nacházel ve stavu lehké opilosti, který vylučoval způsobilost řídit motorové vozidlo v silničním provozu bezpečně a s jistotou.

2. Za toto jednání okresní soud uložil obviněnému podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 62 odst. 1 a § 63 odst. 1 trestního zákoníku trest obecně prospěšných prací ve výměře 250 hodin. Dále obviněnému uložil podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v trvání osmnácti měsíců.

3. Proti uvedenému rozsudku podal obviněný v zákonné lhůtě odvolání, které zaměřil do výroku o trestu. Obviněný své odvolání zdůvodnil prostřednictvím obhájce, kdy uvedl, že obviněný toho, co provedl, lituje a má z tohoto jednání velké výčitky. Rozhodnutí usednout za volant bylo spontánní, nikoliv plánované. Obviněný své jednání nezlehčuje ani neobhajuje a je mu velice líto toho, co se stalo. Z jeho strany se jednalo o nerozvážené jednání a je připraven si nést za něj následky. Obviněný se zároveň s tím doznává a nikdy výše uvedené jednání nehodlá opakovat. Obviněný bude bez řidičského oprávnění, kdy řidičské oprávnění je pro obviněného velice důležité zejména z toho důvodu, že provozuje podnikatelskou činnost – hospodu a dále též proto, že má malou prodejnu a zároveň živí své zaměstnance. Obviněný ve svém návrhu navrhoval namísto trestu zákazu činnosti alternativní tresty, kdy mu nebylo soudem prvního stupně vyhověno a byl tak nepřiměřeně potrestán. Obžalovaný namítá, že uložený trest zákazu činnosti v trvání osmnácti měsíců je trestem nepřiměřeně přísným. Má za to, že pokud by byl uložen peněžitý trest nebo např. podmíněný trest za současného snížení či neuložení trestu zákazu činnosti, byl by takovýto trest přiměřenější. Obviněný řidičské oprávnění potřebuje nutně pro svoji podnikatelskou činnost. Obviněný navrhuje, aby Krajský soud v Plzni napadený rozsudek zrušil ve výroku o trestu a uložil obviněnému trest zákazu činnosti v trvání 12 měsíců. Dále opětovně obviněný deklaroval možnost uhradit peněžitý trest. Dne [datum] bylo Krajskému soudu v Plzni doručeno doplnění odvolání obviněného, ve kterém obviněný namítá nově objevené skutečnosti ve vztahu ke skutkovým zjištěním s tím, že se závěrem obviněný domnívá, že tvrdý alkohol mu do nealkoholického piva mohl nalít někdo úmyslně.

4. Podle § 254 odst. 1 trestního řádu nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolací soud odvolání podle § 253 trestního řádu, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Poláková.

pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání. Krajský soud v Plzni jako soud odvolací z podnětu včas podaného a řádně odůvodněného odvolání přezkoumal napadený výrok o trestu, jakož i řízení předcházející jeho vydání a došel k závěru, že odvolání obviněného není důvodné.

5. Řízení předcházející vydání napadeného rozhodnutí proběhlo v souladu s trestním řádem, při plném respektu práva obviněného na obhajobu. Zdejší soud neshledal žádné procesní vady ve smyslu § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu, které by samy o sobě mohly odůvodnit zrušení přezkoumávaného rozsudku, takové vady ostatně neuplatňoval ani odvolatel v podaném odvolání. Ve vztahu k výroku o vině je nutné konstatovat, že obviněný v hlavním líčení prohlásil svoji vinu podle § 206c odst. 1 trestního řádu a soud toto jeho prohlášení podle § 206c odst. 4 trestního řádu přijal. V této souvislosti je nutno zdůraznit, že obviněný v odvolání ze dne [datum] napadá výhradně výrok o trestu. Pokud v doplnění odvolání ze dne [datum] poukazuje na skutečnost, že mu mohl alkohol někdo nalít do nealkoholického piva, je nutné Krajským soudem v Plzni konstatovat, že ve smyslu § 206c odst. 7 trestního řádu skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze napadat opravným prostředkem. Vzhledem k tomu, že okresní soud přijal prohlášení viny včetně souhlasu s právní kvalifikací, Krajský soud v Plzni se námitkou uplatněnou v doplňku odvolání vůbec nezaobíral, když i obhájce v rámci přednesu odvolání uvedl, že doplněk odvolání zpracovával k výslovnému pokynu obviněného a i přes znění doplňku je nadále odvolání směřováno toliko výhradně do výroku o trestu.

6. Obviněný v podaném odvolání výslovně brojí proti uložení trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v trvání 18 měsíců. Obviněný se domáhá neuložení tohoto trestu, případně uložení tohoto druhu trestu na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, tedy v trvání 12 měsíců. K této námitce je nutno Krajským soudem v Plzni zkonstatovat, že výrok o trestu je v odůvodnění napadeného rozsudku dostatečně konkrétně zdůvodněn a v tomto směru lze tedy plně odkázat na odůvodnění napadeného rozsudku, a to konkrétně na stranu 3 a 4. Okresní soud velmi přesvědčivě vysvětlil, proč neuložil obviněnému peněžitý trest, jehož uložení se obviněný domáhal, ale z jakých důvodů uložil obviněnému trest obecně prospěšných prací. S tímto odůvodněním se Krajský soud v Plzni zcela ztotožňuje. Pokud jde o samotný trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel, ani Krajský soud v Plzni neshledal žádné důvody, proč by obviněnému neměl být tento trest vůbec ukládán. Pokud se obviněný domáhal uložení tohoto druhu trestu ve výměře 12 měsíců, považuje navrhovanou výměru Krajský soud v Plzni za zcela nepřiměřeně mírnou společenské škodlivosti stíhaného jednání. Pokud okresní soud uložil obviněnému trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v trvání 18 měsíců, nejedná se rozhodně o výměru nepřiměřeně přísnou. Okresní soud správně přihlédl k dosavadnímu způsobu vedení života obviněného, kdy se nejedná u obviněného o první řízení motorového vozidla pod vlivem alkoholu. Předchozí případy řízení motorového vozidla pod vlivem alkoholu je však nutno hodnotit toliko ve vztahu k osobě obviněného, nikoliv jako přitěžující okolnost ve smyslu § 42 trestního zákoníku, což však z odůvodnění napadeného rozsudku jednoznačně nevyplývá. Zde je nutné akcentovat skutečnost, že na osobu obviněného je nutno formálně hledět jako na osobu soudně netrestanou, neboť všechna předchozí odsouzení jsou zahlazena. Nicméně je nutné zdůraznit i závěr okresního soudu v tom směru, že lítost nad svým jednáním, které obviněný vyjadřoval v projednávané věci, vyjadřoval i v rámci předchozího trestního řízení a i v rámci projednávání jeho žádosti o podmíněné upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti. Odvolací soud tedy ve shodě s nalézacím soudem dospěl k závěru, že uložení trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v nižší výměře na samé spodní hranici zákonné trestní sazby by pro nápravu obviněného bylo naprosto nedostačující. Závěrem je nutné vyzdvihnout odůvodnění okresního soudu v tom směru, že se podrobně zaobíral i účinky a důsledky, které lze očekávat od trestů pro budoucí život obviněného.

7. Úvahy okresního soudu považuje krajský soud za logické (s drobnou výhradou viz výše), neodporují zásadám formální logiky, krajský soud se s nimi ztotožňuje a nemá důvod z tohoto

pohledu napadené rozhodnutí měnit či rušit. Námitky obviněného nepovažoval za důvodné, a proto odvolání zamítl postupem podle § 256 trestního řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

Proti tomuto rozhodnutí může podat dovolání nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce, anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, jakož i obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které by nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu, i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Plzeň 23. března 2021

Mgr. David Protiva v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Poláková.